

Hermann Lembke

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Hermannus Lembke/ I.U.D. & Cod. Professor, Ad Gloriosissimum Jesu Christi Resurgentis Triumphum pie ac devote celebrandum, Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos Sedulo invitat & exhortatur

Rostochii: Kilius, 1655

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734939914>

Druck Freier Zugang

Ru. Progr. 16537c
Nemann Lestrike
Progr. paschal.

PROGRAMMA

QVO

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HERMANNUS Lembke/

J. U. D. & Cod. Professor,

Ad

GLORIOSISSIMUM

JESU CHRISTI

RESURGENTIS TRIUM-

PHUM

piè ac devotè celebrandum,

Omnes Omnium Ordinum Cives

Academicos

Sedulò invitat & exhortatur,

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO 1655.

REMAN
121

1811
1812

ROSTOCK
1811

Riumphorum apud omnes gentes pompa semper ingens fuit, & summa solennitas. Enimvero post reportatam ab hostibus victoriam reduces factos Imperatores, bellivè Duces, victricibus corollis, ovationibus, laudumq; præconiis exceptos, statuis, obeliscis palmaribus decoratos, solennibus festis honoratos esse, non sacrarum saltim sed & profanarum historia-

rum monumenta testantur. Ex illis constat, Gedeoni, Davidi, Samsoni Judaicam gentem acclamavisse epinicia. In istis Jasonis ex Colchide vellus aureum vendicantis fortitudo; Hercules *Ἀλεξίκευς* & monstrorum domitoris labores & victoriæ deprædicantur; innumeri item Romanorum triumphi celebrantur. Pompejus Magnus victor omnium, quas adierat, gentium, Romam reversus, quot partes orbis sunt terrarum, totidem fecit monumenta victoriæ suæ. De proscriptis Africanis triumphatorem, eorum loco, elephantis usum esse, author est Plinius; cujus magnificentiam Antonius superaturus, Pharalicâ Victoriâ tumidus, Leones curru triumphali præfixit. Claudius, Græcis in potestatem redactis, Romam, dirutâ mæniorum parte, albis Caballis vectus; veste purpureâ stellulis distinctâ, & intertextâ coronâ redimitus, manu dextrâ Pythiam tenens, Urbem ingressus, croco per plateas sparso, victimis cæsis, divini numinis instar à populo adoratus est. Fabius Gurges de Samnitibus triumphans, eorundem Ducem Pontium Herennium; Cajus Marius Jugurtham victos vincetosq; duxerunt, Romamq; intrantes, coronis victricibus cincti claruerunt. Quintus Flaminius victoriâ adversus potentissimum hostem, Philippum Macedonem, obtentâ, Thessaliâ oppugnâ, mille & ducentis civibus ex Achæorum pote-

Hæc liberatis, prælatâ peltâ & sarisâ Macedonicâ triumphum famo-
sissimum egit. Augustus bellis civilibus externisq; magno labore,
ac prudentiâ confectis & compositis, pacem terrâ mariq; obtinuit,
ac, decernentibus Romanis, non humanâ, sed divinâ quadam reveren-
tiâ ac honore affectus est. Arcus triumphalis Tito Vespasiano, de
Judæis triumphanti, extructus, Romæq; propè Marcelli theatrum po-
situs, celebrior est, quàm ut memorari indigeat. Non tantum au-
tem hos ipsos omnes, sed &, qui præterea nominari è Romulidum
gente poterant & merebantur, Papirios sc. Scipiones, Æmilios, Me-
tellos, Syllam, Lucullum, L. Siccium siue Sicinum dentatum &c.
magnitudine & numero victoriarum Cæsar superavit; *Qvi in Galliâ*
bellum gerens, unico decennio (Plutarchus refert) eoq; nec dum ple-
no, Urbes octingentis plures cepit; populos trecentos subegit; cum
ter millies millibus hostium congressus, diversis præliis tertiam eo-
rum partem interfecit, superstites in potestatem redegit; ipsum etiam
Pompejum (cujus supra meminimus) Pharsalico prælio fudit ac vi-
cit; bellisq; tandem omnibus sine imposito, quinqvies, uti Svetonius
Author est, triumphavit. At vero quemadmodum Cæsar cæteros,
sic ipsum vicissim Moses victoriâ ac triumpho antecelluit; transitu
nimirum per mare rubrum, quo tot animarum millia liberata, tot
hostium millia submersa, & tandem populus Israeliticus, nube &
ignitâ columnâ ducibus, in terram promissam gloriosissimè dedu-
ctus est. Cæterum si vel hanc ipsam etiam, & omnes præterea o-
mnium ætatum victorias, spolia, trophæa, cum hodierni diei festi-
vitate ac triumpho contuleris, vilescere continuo prima illa, & mi-
norum stellarum instar, majoris solis jubare obnubilari, imo, veluti
umbram, penitus evanescere sentias. Enimvero qui hodiè è mor-
tuis redivivus victor est, CHRISTUS JESUS, non orbem tan-
tum Universum, sed & orcum sibi subjecit, ejusq; claustra perrumpens,
quicquid erat infernalium exercituum, adeo proffigavit, ut uno ictu
quatuor validissimos hostes vicerit; peccatum, mortem, infernum,
mundi hujus Principem. Et quidem triumphus hic eo est mirabilior
& rarior, quod non Cataphractorem validâ manu, multisq; militum
Legionibus accitis, sed Servatore solo torcular calcante; non strata-
gemate, sed apertissimo Marte obtentus sit. Descendit solus; ascen-
dit & resurrexit magno beatorum agmine stipatus; quos inter Ada-
mum.

mum etiam protoplastum fuisse, Epiphanio relatum est. Expedire
 præclara adeo facinora nec Seraphim, Cherubimve, nec tota Ange-
 lica Cohors; Imò verò nec Enochii coram Deo integritas, nec Noa-
 chi iustitia, nec Abrahæ fiducia, nec Mosæ sanctitas, nec Davidis pie-
 tas, nec Salomonis sapientia valuit. Solus repertus est geminæ sub-
 stantiæ Heros, tam fortes hostium impetus sustinere, & iram Jeho-
 væ sedare qui poterat. Solus hic miraculosam hanc victoriam sibi
 vindicat, nec est quisquam, cui vel tantillum laudis inde debeatur.
 Achillem de hostibus triumphantem deprædicat Homerus, sed ita
 deprædicat, ut insimul ad mortis præsagium exhorruisse,
 annotet. Achilles nosster mortem non modo non expavit, vel timuit,
 sed eandem potius comminuit, contrivit & absorpsit; idemq; pro
 spoliis ac manubiis non arbusculam balsami, aut imaginem suam
 gemmis decoratam, uti Cn. Pompejus; non signa ærea, ut L. Mam-
 mius; non exanime corpus Cleopatæ, uti Augustus; sed mortis spi-
 cula, palmam pacis, omnesq; infernales cohortes in triumphum du-
 cens, Osæ illud inlclamavit: Ero pestis tua, O mors! & morsus
 tuus, O inferne! Huic itaq; victori & Redemptori nostro Abraha-
 micum, Mosaicum & Israeliticum Epinicion accinamus: *Dextera tua,*
Domine, magnifica apparuit in fortitudine tuâ; Dextera tua, Domine,
percutit inimicos nostros. Postulat id paschaliū horum dierum na-
 tura, & solenniſſima festivitas; quam ut ritè ac legitime celebremus,
 & vitam ei convenientem congruentemq; instituamus, tum omni-
 um, ad quos beneficii huius sensus ac fides pervenit; tum eorum
 vero præcipuè interest, qui ex professo & studio peculiari, Christia-
 næ pietati, honestati, virtuti & bonis literis operam suam addixerunt.
 Consultit jam vero ista veri Christianismi, atq; huius festi rectè cele-
 brandi ratio in duabus præcipuè partibus, quas ipse nobis Apostolus
 commendat, cum in I. ad Corinth. cap. V. vers. 8. ait: *Festum celebre-*
mus non in fermento veteri, nec in fermento malitiæ & versutiæ, sed in
panibus fermento carentibus, h. e. sinceritate & fide. Nimirum vult ve-
 rè à nobis, qui Christiani ut perhibemur, ita esse debemus, præsta-
 ri, quod in Paschæ Ceremoniis per umbram & figuram indicaba-
 tur: ut, sicut illis, mactato agno, nefas erat, ullum fermentum domi
 habere, à quo etiam, novo quodam vitæ genere, totos septem dies
 abstinebant; ita nos hodiè, Christi sacrificii, semel peracti, partici-

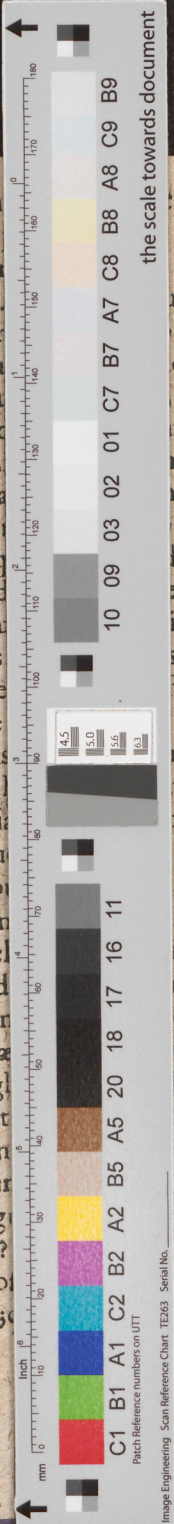
pes facti, totam vitam in iustitiâ & integritate consumamus. Id autem fieri minime potest, si fermentum domi nostræ inveniat, i. e. nisi & ipsi studeamus morum vitæq; innocentia, & contra omne impurum, criminofum, ac damnabile facessere à nobis jubeamus. Hæc igitur duo à nobis quoq; requiruntur hoc maxime festivo tempore, hujusq; temporis occasione, tota vitâ: Unum, ut omnem impietatem abnegemus, omnem nequitia & malitia turpitudinem rejiciamus: alterum, ut veritatem doctrinae sectemur, & Redemptoris nostri, in veritate & sinceritate ambulantis, vestigia proni adoremus, & alacriter, sine ulla, quantum in nobis est, tergiversatione sequamur. Qui quidem ipse *mortuus & sepulchro conditus est*, secundum scripturam; verum tertia die in vitam revocatus, *morti deinceps non est obnoxius: ita & nos per baptismum sepulti sumus cum Christo in mortem, ut, veluti is à morte excitatus est per gloriam Patris, pariter ipsi etiam*, à somno seu veterno, imo à morte vitiorum experrecti, *in novitate vitæ ambulemus.* Rom. VI. Non defuerunt equidem omnino ævo, qui gloriosam Christi victoriam cum Chiliaftis in sinistram sensum detorquerent, vel cum Atheniensibus, ut est in actis Apostolorum, contemnerent ac irriderent; nec defunt hoc seculo *ædeu* & improbi, qui Bacchi orgiis, & cotidianis Cyclopicis conflictibus, & bestialibus vociferationibus Paschalia sacra turbant. At horum petulantiam & proterviam in primitivâ Ecclesiâ graviter & severe coercitam legimus. Rufinus sane de Philippo Arabe, primo Christiano imperatore, refert; Eum ipsum ob neglectas vigiliâs paschales à Fabiano Episcopo à communione repulsum & ad publicam pœnitentiam agendam adactum fuisse. Imperatores quoq; piissimis constitutionibus suis hodiernam festivitatem pœnis, quibus unquâ poterant, maximis ab omni prophanatione vindicavere. Leo & Anthemius Amasio Præfecto rescripserunt; Sacros hosce dies majestati divinæ dicatos, nullis volumus voluptatibus occupari; neq; ullis exactionum vexationibus violari: sileat horrida vox Præconis; advocatio delitescat; certamina circensia, aliq; lachrymosa ferarum spectacula cessanto. Theodosius Imperator, septem, qui præcedunt & sequuntur Pascha, dies, sine strepitu peragi debere constituit. His adeo gravibus mundanorum Imperatorum, ex summi ac caelestis Imperatoris mandato promulgatis Ordinationibus, lubentes & ovantes pareamus; Eucharistica sacra & hostimen-

ta Palmaria Triumphatori nostro mactemus ; Thymiamata precum
pro salute utriusq; Reip. eidem offeramus ; trophæa syndone puræ
mentis involvamus, aromatibus pænitentia inungamus, novo mo-
numento cordis defæcati includamus. Apud Ægyptios statuam
Sethonis in memoriam miraculosæ Victoriæ, contra Senacharibum
obtentæ, erectam fuisse Herodotus memorat, cum hac inscriptione :
in me intuens, pius esse discito. Germanos prælium ingressuros, Her-
culus simulachrum prætulisse, idq; intuentes, animos ad pugnandum in-
citasse, memoriæ proditum esse novimus. Nos militiam togatam pre-
cibus & piis meditationibus exercentes, armaturam, si quæ imminere
cervicibus nostris, aut cingere nos queat, avertere satagentes, pacem
anhelantes, in Triumphatorem oculos animosq; majore confidentia
& spe certissimâ merito defigimus ; sanguine ejusdem pro nobis effuso
non domus postes, sed animarum parietes tingimus, omnino scientes
nos tali clypeo munitos adversus hostium insulens tutos & securos fore ;
quoniam vel in medio inimicorum, & inter tripodes, ut Psalmista ait,
constitutos, placidè dormituros, optatâq; pace fruituros esse. Ad
hanc militiam omnes, quotquot sub Academicis vexillis militant, se-
dulo & animitus cohortor : in primis moneo, ut hisce feriis non po-
pinas, in quibus vitiiis desudascitur, sed Ecclesias, in quibus trium-
phale melos Redemptori nostro accinitur, frequentes invisant ; non
ensibus aut frameis, sed piis votis & meditationibus confligant ; prava
consortia devitent, periculosos congressus fugiant. Quæ enim cate-
roqui non fermentata sinceritas foret, vino, vel liqore quovis alio
corpus implere ad ambas usq; aures, & auræ divinæ particulam co-
obruere, vel & extinguere ? repletum & ebrium interdum ambulare ;
clamore vias incendere, quietem turbare, nec ægrotantibus quidem
parcere ? Lapidibus januas & fenestras incessere, gladiis primum filices,
deinde homines aggredi ; pugnare ex provocatione, vel & sine eâ,
intra pomæria, extra pomæria ? sine metu, sine pudore, membro-
rum alienorum adfectare mutilationem, suorum integritatem peri-
culo exponere ? ipsam adeo vitam in extremâ regulâ, imo in acie nova-
culæ, quod ajunt, positam, orco devovere ? Hæc, & hujus ge-
neris alia, forent profecto, si quidem (quod absit) committerentur,
ipsum illud veteris malitiæ & nequitia fermentum ; quod nisi, contrariam
mode-

modestiae, probitatis, pietatis, & quarumvis aliarum virtutum viam
(ad quam arripiendam paternè adeo jamjam adhortabamur) ingressi,
expurgaverimus atq; ejecerimus, nemo sibi persvadeat, solennitatem
hujus festi rectè ac decenter celebratum, vel sinceritatis & veritatis
panibus non fermentatis locum facilè concessum iri. Non enim sanè
resurget in nobis novus homo, nisi vetus moriatur; non prodibit Spi-
ritus novitas, nisi mortua sepeliatur prius vetustas carnis. Verbo;
non erimus Cives Ecclesiae triumphantis, nisi prius in hac vità milite-
mus bonam militiam, fidemq; & rectam conscientiam in sinceritate &
veritate retineamus. Quod ut omnibus nobis ac singulis contingat,
saxit is, qui est ὁ πρυτανεύων. P. P. Rostochi sub Sigillo Rectorat
ipso paschatis die, qui est 15. April. Anni
1655.

ta Palmaria Triumphatori nostro mactemus ; Th
pro salute utriusq; Reip. eidem offeramus ; tro
mentis involvamus, aromatibus penitentia inu
numento cordis defæcati includamus. Apud
Sethonis in memoriam miraculosæ Victoriæ, cor
obtentæ, erectam fuisse Herodotus memorat, cu
in me intuens, pius esse discito. Germanos præli
culis simulachrum prætulisse, idq; intuentes, animo
citasse, memoriæ præditum esse novimus. Nos mi
cibus & piis meditationibus exercentes, armatura
cervicibus nostris, aut cingere nos qveat, averte
anhelantes, in Triumphatorem oculos animosq;
& spe certissimâ merito defigimus ; sanguine ejus
non domus postes, sed animarum parietes tingimu
nos tali clypeo munitos adversus hostium insultus
quin velin medio inimicorum, & inter tripode
constitutos, placidè dormituros, optatâq; pace
hanc militiam omnes, quotquot sub Academicis
dulo & animitus cohortor : in primis moneo, ut
pinas, in quibus vitiis defudalcitur, sed Ecclesi
phale melos Redemptori nostro accinitur, frequ
entibus aut frameis, sed piis votis & meditationib;
confortia devitent, periculosos congressus fugian
roqvi non fermentata sinceritas foret, vino, vel
corpus implere ad ambas usq; aures, & auræ d
obruere, vel & extingvere ? repletum & ebrium
clamore vias incendere, quietem turbare, nec æ
parcere ? Lapidibus januas & fenestras incessere, g
deindè homines aggredi; pugnare ex provocat
intra pomæria, extra pomæria ? sine metu, sin
rum alienorum adfectare mutilationem, suorum
culo exponere ? ipsam adeo vitam in extremâ teg
culæ, quod ajunt, positam, orco devovere ?
neris alia, forent profecto, si quidem (quod ab
ipsum illud vetus malitiæ & neqvitiæ fermentum;

um
puræ
mo
iam
um
one :
Her
m in
pre
inere
acem
lentia
effuso
ientes
s fores
ta ait,
Ad
nt, se
a po
rium
; non
prava
cate
s alio
m co
ulare;
videm
silices,
ne eâ,
mbro
a peri
nova
us ge
entur,
rariam
mode